

Rymdfölje

Oljan, din svett,
rann ner över de
förkolnade vallmor
jag sett i Asien,
det gröna vattnet,
kaninhjärtana,
smala läppar,
pressade runt
folien, i det
trånga utrymmet
i vår kajuta.

Den öppna famnen;
Stängdes alla dörrar?
Fanns han på den
andra sidan, - före
eller efter vår tid?
Jag har själv sett
hans genomskinliga
kalsonger, nere
i källaren!

Och, du hade sprungit
upp likt en vårlök
i samtidens jord
och kysst oss
liderligt med din
sav.

De andra kom
på efterkälken,
när ditt ljus
störtade igenom
planeten.

Min aplike man
hängde tvätten

och var samtidigt
otrogen med en
tjockis från urtiden!

Och, åren brann förbi...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten